

Takk for oss

Fem år har gått, og den utgaven du nå holder i hendene er denne redaksjons siste. Dessuten er Utposten 30 år i år, og hva passer da bedre enn å vie årets julenummer og vårt siste nummer til en kavalkade over disse tretti år? Utposten har en stolt historie, og denne redaksjon har etter beste evne forsøkt å leve opp til tradisjonen, og samtidig fornye den.

Utpostens rygggrad og eksistensberettigelse kan sammenfattes i uttrykket 'Å skrive sitt fag'. Det er fortellingene om den kliniske hverdagen, med praktisk rettede kliniske artikler, og det er refleksjonene omkring denne hverdagen: Hva handler det egentlig om? Hva er god allmennmedisin? Hva er god samfunnsmedisin? Utpostens mandat er å løfte fram erfaringer, tanker og refleksjoner omkring disse spørsmål, ikke å gi alle svarene.

Vi har forsøkt å lage et blad som består av både reflekterende essays og tanker om fagpolitikk og fagutvikling, samt praktisk klinisk stoff og kunstnerisk stoff. Våre fag, allmennmedisin og samfunnsmedisin, dreier seg om både filosofi, nytenkning, praktisk håndverk og kunst. Vi har forsøkt å speile trender og tendenser, og løfte fram det som fortjener større plass. Slik har vi også iblant fått være med og sette dagsorden.

Men alt dette blir bare store ord og fett flekk hvis ikke dere som leser, også iblant skriver selv. Derfor arrangerte vi for to år siden Utpostens skrivekurs på Primærmedisinsk uke, med 25 inspirerte kursdeltagere. I år forsøkte vi å gjenta suksessen, men måtte dessverre avlyse skrivekurset på grunn av for lav interesse. Likevel tror vi skrivekurs er en god idé, ikke bare for at leger skal skrive i Utposten, men også fordi vi mener at norske allmennleger og samfunnsmedisinere må bli mer synlige i den offentlige debatten.

Allmennleger har en unik posisjon, med daglig kontakt med mennesker fra alle samfunnslag og med alle slags erfaringer, samtidig som mange av oss også jobber i offentlig forvaltning og dermed er med og påvirker administrasjon og politikk. Likevel er det forbausende stille; få leger utnytter denne unike posisjonen til å løfte fram viktige saker i offentligheten.

Skal Utposten bli lest, må det trykkes og distribueres, og det må ha et rimelig godt utseende. Ingen ting av dette er gratis, og derfor er vi avhengige av at leserne abonnerer på Utposten, selv om det kan leses på internett. Men vi er også avhengige av våre annonsører. Utpostens politikk har vært å holde annonsemengden på et lavt nivå; det skal ikke være annonsene en legger mest merke til i bladet.

Når dette leses, har vi allerede vært i Alexandria, for å overlevere en skinninnbundet utgave av denne redaksjonens samlede verker til BIBALEX, det nye verdensbiblioteket. Så kan kommende generasjoner (i hvert fall de som forstår verdensspråket norsk) lese om norsk allmenn- og samfunnsmedisin rundt årtusenskiftet.

Neste nummer lages av en ny redaksjon, som skal utvikle Utposten videre på sin måte. Det er en spennende og utfordrende oppgave. Vi vil ønske dem lykke til.

*Torgeir Gilje Lid Jannike Reymert Elisabeth Swensen
Gunnar Strønø Frode Forland Erik J. Pedersen Tone Skjerven*